

Obsah

Předmluva a predehra 13

I. O kánonu

1. Elegie za kánon 27

II. Aristokratický věk

2. Shakespeare, střed kánonu 55

3. Dantova cizost: Odysseus a Beatrice 87

4. Chaucer: žena z Bath, odpustkář
a shakespearovská postava 118

5. Cervantes: hra světa 140

6. Montaigne a Molière: kanonická nepostižitelnost pravdy 159

7. Miltonův Satan a Shakespeare 182

8. Dr. Samuel Johnson, kanonický kritik 197

9. Goethův *Faust*, druhý díl: protikanonická báseň 217

III. Demokratický věk

10. Kanonická paměť – raný Wordsworth
a *Anna Elliotová* Jane Austenové 251

11. Walt Whitman: střed amerického kánonu 276

12. Emily Dickinsonová: prázdnota, vytržení, tma 303

13. Kanonický román: *Ponurý dům* Charlese Dickense
a *Middlemarch* George Eliot 326

14. Tolstoj a heroismus 348

15. Ibsen: trollové a *Peer Gynt* 365

IV. Chaotický věk

16. Freud: shakespearovské čtení 385

17. Proust: přesvědčivost sexuální žárlivosti 408

18. Joyceův zápas se Shakespearem 425

19. *Orlando* Virginie Woolfové: feminismus
jako láska ke čtení 447
20. Kafka: kanonická trpělivost a „nezničitelnost“ 461
21. Borges, Neruda a Pessoa:
hispánsko-portugalský Whitman 477
22. Beckett... Joyce... Proust... Shakespeare 507

V. Přehled kánonu

23. Elegický závěr 531

Dodatky

- Teokratický věk 545
- Aristokratický věk 551
- Demokratický věk 566
- Chaotický věk: kanonické věštění 586